

ГОЛОС ДЯКІВ

Незалежний, аполітичний, безпартійний,
становий часопис.

Виходить 1 і 15. кожного місяця.

Адреса Редакції й Адміністрації: Коломия, вул. Міцкевича ч. 51

ЦІНИ ОГолошень: Ціла сторона 90 зл., половина 45 зл., 1/4 стор. 30 зл., 1/8 стор. 15 зл., 1/16 стор. 8 зл., 1/32 стор. 4 зл.

ДРІБНІ ОГолошення: За одно слово або його місце 10 сот.

Постійні оголошення мають 20% знижки а оголошення для дяків-пренумераторів 50%.

ОГолошення приймається тільки за попереднім надісланням належитості або принайменше зачету. Анонімних дописів не приймається.

Рукописів не звертається.

Передплата:

В краю:
Ціло річно . . . . . 6.00 зл.
пів річно . . . . . 3.00 " "
чверть річно . . . . . 1.50 " "
За границею річно . . . 2 долари
або їх вартість в іншій валюті.

Чековеkonto П. К. О. в Варшаві
ч. 152.951. (аж до відкл. замкнено)

Ціна одного примірника
25 сот.

Впп. Дяки всіх трьох Епархій, позір!

94. арт. закона з дня 28. грудня 1925 р. про виконання рільничої реформи звучить:

„Рада Міністрів на внесок Міністра Рільних Реформ, предложений в порозумінню з Міністром Віроісповідання й Просвіти, видасть подрібні постанови, зазначаючи спосіб перебрання й парцеляції дібр т. зв. „мертвої руки“ (дібр ерекцій — прим. р-д.) а то згідно зі змістом тт. 3., 5 до 9. арт. XXIV. умови з Апостольською Столицею, ратифікованої законом з дня 23. цвітня 1925 р (Dz. U. R. P. Nr. 47, roz. 324)“.

В точках: 3., 5 до 9. повисше згаданого XXIV. арт. є бе-сіда про маєткові права й ревіндикацію (відібране) ерекціо-нальних дібр, та максимум посідання їх духовенством.

Як бачимо з повисшого 94. артикулу Рада Міністрів має на основі предложеного її внеску Міністром Рільних Реформ в порозумінню з Міністром Віроісповідання й Просвіти видати такі постанови, себто виконавчі розпорядки, які мають точно та в подробицях означити: спосіб, в який маєтсья перебрати й розпарцелювати ерекціональні добра, хто й які права має до сеї парцеляції та кому, кілько й яким титулом сего ґрунту має до ужиткування припасти.

Отже як бачимо наглядно з повисше сказаного тепер прийшла одна з найважніших хвиль в теперішній борбі для загальної дяківської справи, а з окрема для справи матеріального забезпечення дяківського стану.

Сю переважну хвилю мусите Впп. Дяки у власному інтересі за всяку ціну використати. Ви мусите тепер, і то як можливо в найкоротшому часі ще раз представити відповідним чинникам, що Ви не з заложеними руками чекаєте на поправу своєї гіркої долі, але боротесь й далі боротись мете аж до цілковитої перемоги, а надто, що Ваша боева сила й енергія в протягу однорічної борби не лише що не зужилась, але навіть ще зроста до відповідної величини.

В тій цілі належить зараз, після одержання сего числа скликати по всіх деканатах всіх трьох дієцезій деканальні дяківські збори. Сей, що скликає збір має рівночасно з розписанням збору написати до нашої Редакції по готові, вже видруковані відповідні резолюції, які зараз відвратною поштою під його адресою вишлеться. За друк резолюцій й на поштову пересилку їх належить долучити квоту одного золот.

Ухвалені на зборі сі резолюції має що найменше 10-ох, на зборі присутних дяків власноручно підписати, а дяківський делегат має їх таки того самого дня порученими листами до слідуєчих інстанцій вислати, а саме: 1) до свого Митр. чи Еписк. Ордин. 2) Pana Prezydenta Ministrów, Warszawa. 3) Ministerstwa Reform Rolnych, Warszawa, Szkolna 11. 4) Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, Warszawa, Bagatela 12. 5) Ukraiński Posolski Klub, Warszawa, Sejm.

На резолюції, які висилається до урядів ад 2, 3 і 4 належить наліпити стемплі по 2 зл. Резолюції до прочих інстанцій не остемплюються.

Про відбуті збори належить нашу Редакцію негайно, коротко повідомити, а саме: коли й де відбувся збір, кілько було учасників збору, чи ухвалено й вислано сі резолюції.

РЕДАКЦІЯ.

Новий Епископ в Перемишлі.

З причини слабого здоровля перемиського єпископа о. Д-ра Іосифа Кодилівського, римська Курія призначила перемиським єпископом-суфраганом Впр. о. Д-ра Григорія Лакоту, ректора духовного семинара й генерального вікарія в Перемишлі.

З нагоди сеї високої номінації загал всіх дяків грек. кат. обряду а з окрема загал дяків перемиської дієцезії витає оцією дорогою Високопреподобного й Преосвященного Номіната на так високому становищі, та складає йому найщиріші бажання, щоб Всевишній дарував йому багато кріпкого здоровля та многих і благих літ до дальшої праці для добра Церкви й Народа, в тій повній вірі й надії, що Високопреподобний і Преосвящений Достойник, зволить в інтересі нашої церкви взяти також й дяківське теперішнє, дуже нужденне матеріально соціальне положення під Свою ласкаву розвагу, та причинитися цілим Своїм авторитетом і Своєю компетенцією до як можливо найскоршого полагодження сего найбільше пекучого питання, а то в першу чергу, наділюючи їх тимчасово (до остаточного полагодження сего питання на основі конкордату) відповідною кількістю ерекц. ґрунту в такому часі, щоб они вже з сею весною могли перебрати його в своє посідання.

Редакція.

Голос Вп. Товариша-Дяка з Америки.

„Lansford Pa, 26. 1. 1926

Вельмишановна Редакціє „Голосу Дяків“! Вже від довшого часу, дістаю Ваш часопис, і в кожному його числі знаходжу велике вдоволення з праці, яку він провадить. Рух, який повстав між нашими дяками в Старому Краю дуже цікавить мене, а надія на красшу долю кріпшає в мені з кожним числом „Голосу Дяків“. Я дуже тішуся, що наші дяки пробудились з блаженного сну та стали в боеві ряди за красше своє завтра. Сумно але мені, що в Лемківщини якомсь мало чути про дяківські справи, та що не видно там такого руху як в других закутках Галичини. Се є знак, що там дев'ятогласники мчють верх і є гнобителями також і самих себе. Але я вірю свято, що „Голос Дяків“ своєю щирою й мозольною працею і там при помочи свідомих тамошних дяків борців в коротці пробудить всіх байдужників зі сну і згуртує їх під своїм сильним прапором до справедливої борби за загальне добро дяківського стану.

Мав я шастє бачити також і „Дяківські Відомости“ а читаючи їх від дошки до дошки, набрав я довного переконання, що се не є нічого иншого, як тільки попівська закрукта, яка закрукче бідним дякам голови. Жаль тільки, що находяться ще такі дяки, що самі убивають свою долю через свй непотрібний поділ на партії. Але годі... Сам Христос мав між Своїми учениками Юду-зрадника Чомуж би се не мало бути й між дяками!?

Але я вірю, що незадовго вже прийде час, що й теперішні байдужники опам'ятовують та вс-

як один стануть в боєві ряди за красшу дяківську долю.

"Голос Дяків" а зглядно його Вп. Редактор заслуговує не тільки в нас, але й в нашому громадянстві на належне признание, бо він, працюючи для нас, працює вже тим самим і для нашого народу, якого й ми дяки є також вірними синами. Я в імені всіх дяків-Українців в Америці бажаю Вп. Редакторови, щоб Всевишній дарував йому багато сили й здоров'я до дальшої праці для загального добра нашого стану.

Не хочеться аж в рити, що наше священство закидає нашому органу, що він мовляв ширить безбожність і невірство. Я ще сеї безбожності й невірства не бачив ані в одному числі нашого органу. Я певний, що сих неслухних закидів не знайшов в нему також жадний свідомий дяк і жадний правдивий священник. І для того справедливо булоб, як би ті чинники, які несправедливо закидують нашому органу безбожність і безвіре, сі заміти звернули на власну адресу, бо скількиж то ріжних дяківських кривд лежить на їх сумлінню! А сеж прецінь бути не повинно, бо кожний священник має бути наслідником Христа, а як такий й сівачем правди та справедливости. Сего всего у многих наших священників бракує, й то як раз у тих, котрі виступають проти теперішньої борби дяків за правду своєї нужденної долі, та звуть сю борбу безбожністю.

Або багато наших священників витикає дякам до очей, що вони не посідають відповідної фахової освіти. Чи такі дяки є, чи не ма, я в те тепер не входжу, бо се не є жадним рішачим чинником в теперішній борбі дяків за красшу їхню долю. Але наколиб навіть і такі дяки були, то чияж би се була вина, як м. и. і не тих власне священників, що се дякам закидають.

Чому усувається фахово-образованих дяків з посад, а на їх місце приймається таких людей, що про дяківство не мають і найменшого поняття, а зміють лише коритися та лизати священників по руках? Чи се має бути доказом, що священникам "дійсно дуже залежить" на тому, щоб дяки були фахово-образовані? Чи се може тому, щоб дяківському стану й церкві надати належну повагу...?

Отже відповідні чинники повинні в відношенню до дяків змінити свою дотеперішню політику, та пійти тут слідами бодай бл. п. єпископа Івана Снігурського, що також в певній мірі причиниться до налагодження красших відносин між священниками з одного а дяками з другого боку, **Чого дай Боже дочекати!**

Наразі кінчу й остаю з належною пошаною та ширим привітом для Хв. Редакції та всіх П. Т. Пренумераторів, Читачів і Прихильників "Голосу Дяків".
Андрій Вапенський.

Голос з перемиської Епархії. Спомини з Загального Збору Дяків в Перемишлі.

Прикро мені се писати, але годі мовчати.

Панове відпоручники з львівської архієпархії, з під стягу "Дяківських Відомостей" на посліdnюму Зборі Дяків в Перемишлі, кидали "анатему" на наш становий орган "Голос Дяків" за якусь видуману "безбожність" і "безвіре", та старалися настрашити дяків чим тільки могли за читання свого станового органу "Голосу Дяків", який перший широко заінтересувався справою дяків і рушив її з мертвої точки. Нічого би я не мав проти сеї агітації, наколиб "Дяківські Відомости", хотияж так дуже мізерно редаговані, були перші зачали пряцю для дяківської справи, а надто наколиб "Голос Дяків" не боронив як слід дяківських інтересів. А то, коли дяки зачали лавою гуртуватись при своїйому органі "Голосі Дяків", та коли праця почалась вже на добре, вихопились "Дяківські Відомости" як... з конопель і давай розбивати ту молоду єдність і ту потішаючу солідарність, а се все лише тому, щоби в мутній воді рибу ловити. Не знаю на правду, в чім добачують ті Шановні П. П. з "Дяківських Відомостей" тую безбожність і безвіре в "Голосі Дяків"?

П. Товаришеви Криштальському може ще не затерся образ дяка в його родинному селі Куткори, за пок. о. Грабинського, де дяка трактовано на рівні з челяддю, а саме: дяк ночував зимою й лі-

том в стайні при конях, раненько бігав по селу за робітниками, після сего кормив і чистив коні, потім чистив "егомбстеві" чоботи, а відтак аж ішов до церкви; після богослуження йшов разом з челяддю й робітниками до роботи. А раз якось випадково бачив я, як на похороні дяк сам поганяв коні та рівночасно співав "Святий Боже". Та коли челяди й робітникам треба було за їх роботу заплатити, то дяк мусів вдоволитись тим харчем який діставав разом з челяддю, та тими дяківськими "доходами", які йому священник сам визначував. Там "дякував" переважно початкуючи дяк і то найдовше рік, або півтора, а опісля утікав і неоглядався. А коли я з любови до Бога й церкви посвятився дяківському званню, то й мене стрінула була така сама доля: за пок. о. Тр. я обов'язаний був що дня чистити йому чоботи, ходити в село за робітниками, на почту, з курендою, фірманити і т. п. і т. п., та бодай міг я ночувати в дома. Але коли прийшов другий парох, пок. о. Піт., то зараз закликав мого батька до себе і сказав:

"Як хочете, щоби ваш син у мене дякував, то він мусить і ночувати в мене, бо "я мушу мати дяка під рукою". Не помогли представлення, що я є потрібний в дома до помочи пригосподарстві, та що і жадної заплати за роботу на приходстві не дістаю крім невеличких дяківських дозодів.

"Я мушу мати дяка піі рукою", означало: виконувати точка в точку приватні послуги на приходстві, як в Куткори. Дяківку перед мою посадою переіменовано на школу, а на близько морговім дяківським городі побудовано парохіяльні будинки. Наколи бувало священники їхали на деканальний соборчик, то фірманами були переважно дяки. А наколи дяк мав сяку-таку господарку, і сам не мав часу до подібних послуг, то мусів на се своїм коштом удержувати піддячого. Отже, виступати проти такої тиранії, є се безбожність і безвіре? От я навів тут лише приблизно давнійший стан дяків, їх понижене, нечуваний визиск їх праці, а з тим всім і моральний їх занепад.

Нині — слава Богу — ті недавні раби вже прозріли, та завдяки нашому широму органу "Голосови Дяків" стали одною залізною й непоборимою лавою навіть до "отвертої борби за свої належні права. Я певний, що наколи ся праця, яку веде "Голос Дяків" дальше пійде таким розгоном вперед, як д-тепер, то недалекий той час, коли дяки з піднесеним чолом споглядати муть на успіхи своїх теперішних трудів. Тішить мене, старого сей обяв, бо праця, розпочата з пок. Полотнюком, при вкладі стілько заходів, невчислюючи видатків на подорожі і пр. не пропала, а принесла пожадані овочі. Та коби лише зєдиненими силами, не роздроблюючись на партії, чи гуртки, бо се ослабить наші сили.

Не виступаю я тут проти "Дяківських Відомостей", але прикро мені сконстатувати факт, що ми зачали шойно звозити магерял на будову, а тут "маєш бабо раду": висуваєсь другий, тай каже, що то все безбожність. Точно так, як зачалась будувати наша Українська Держава, що замість приложити всі руки до праці, то деякі люди говорили так: "як має бути така держава, що мені не додається, то ліпше, нехай не буде ніякої".

Моя рада, старого ветерана така: Не закидати нікому несправедливо безбожності, не кидати "анатему", не дробити сили, але взятись спільно з Богом до праці, скликати з поважніших дяків раду, подати нашому старшому органу "Голосови Дяків" евентуальний напрям, а другий орган безумовно звинути. Гордість одиниць нехай скориться перед загальом. Ми вже настілько свідомі, що пізнаємо, хто нам стрик, а хто колом в бік. Нині не ті часи, щоби ми не числились з кожним сотиком і тому годі аж два часописи передплачувати, бо інакше оба проваляться і не буде жадного. Будуймо, а не руйнуймо!
М. дяк.

Організаційне життя дяків по деканатах.

Жуківський деканат, позір!

Збір Дяків жуківського деканату відбудеться дня 8. марта 1926 р. о 11. год. передполудн. в Обертні, в домі місцевого дяка Вп. Миколи Третьяка, на котрий то збір всіх дяків сего деканату обов'язково запрошується.

Кам'янки Великі, дня 24. 2. 1926 р.

Марцінок Константин, дяк і др.
в Кам'янках Великих.

Богородчанський деканат. позір!

Збір Дяків богородчанського деканату відбудеться дня 11. марта 1926. о 10 год. передполуд. в Солотвині, в салі "Народного Дому", на котрий то збір всіх Впп. Товаришів-Дяків сего деканату запрошується.

Наколиб хто з П. Интересантів не міг з важних причин явитися має прислати своє оправдане на руки голови Комітету Івана Говери, дяка в Нивочині, пч. Богородчани.

Богородчани, 17. 2. 1926 р.

За Комітет:

Голова:
Іван Говера, дяк і др.
в Нивочині.
Заступ. голови:
Теодор Маруневич, дяк
в Зарічу.

Секретар:
Теодор Проців, дяк
в Богородчанах.
Заст. секр.:
Олександр Генік,
дяк в Марковій.

Товмацький деканат.

Збір Дяків товмацького деканату відбувся дия 24. червня 1925 р. в Товмачі, та ухвалив одноголосно такі резолюції:

1) Збір домагається від Польського Правительства наділення всіх дяків титулом службового вивинування ерекц. ґрунтом в висоті бодай одної третої части тої скількості, яка на основі конкордату припаде для пароха.

2) Збір домагається для кожного дяка одної третої пайки загальної вартости церков. доходів.

3) Збір домагається від Польського Правительства: признання, піднесення і зрівняння дяківського стану зі станом підурядників.

4) Збір домагається щоб обсаджування посад дяків при парохіях було стале і відбувалось на основі рішення Єпископського Ординарјату за попередним порозумінням з Центральною Організацією Дяків.

Повисші резолюції вислано до всіх Інстанцій, поданих в 2. числі "Голосу Дяків".

Товмач, 24. IV. 1925 р.

Морський Теодор,
ляк. делегат в Товмачі.

Сяніцький повіт.

Дня 26. серпня 1925. відбувся Збір Дяків повіту Сянік, на котрому запали одноголосно слідуєчі резолюції:

1) Збір домагається від Правительства Польської Річипосполитої безплатного наділення всіх дяків ерекціональним ґрунтом титулом їх службового вивинування в висоті одної третої тої скількості, яка на основі конкордату припаде парохам, а крім сего також відбудування дяківок. На випадок, колиб для деяких дяків забракло ерекціонального ґрунту збір домагається наділення їх сталою, державною місячною платнею з правом до емеритури. (Петицію вислано до всіх Інстанцій, поданих в ч. 2. "Голосу Дяків" з 1925 р.)

2) Збір звиває всіх дяків, щоби рішучо домагалися за церковні треби винагородження в висоті одної третої части загальної вартости. Крім сего збір просить Єписк. Ординарјат, щоби він припоручив священникам, пояснити в церкві вірним, що за всякі церковні треби, сторона має заплатити дякови третю часть загального винагородження, а надто також, щоб священники передали дякам вже по сих жнивях в тимчасове посіданне від 4—8 гектарів ерекціонального ґрунту (рілі) під осінній засів. (Внесок В. П. І. Кліша. Петицію вислано до Єписк. Ординар. в Перемишлі, через сяніцький Декан. Уряд).

3) Збір рішучо домагається, щоби дяки були залежні від Центральної Дяківської Організації, Митрополичого чи Єпископського Ординарјату і місцевого Церков. Комітету, а не безпосередно від громади, чи священника, та щоби Головна Дяків. Орган. зараз приступила до пороблення відповідних заходів в тому напрямі з тим, щоб дяківські вільні посади були оголошуванні в конкурсній дорозі Єписк. Ординарјатом.

4) Ухвалено, щоби дяки зажадали від своїх Церк. Комітетів, вписання їх до "Каси Хорих", — та обезпечення їх в Пенсійному Інституті Приватних Службовиків у Львові

5) Збір звиває Вп. іспитованих дяків, щоби вони не відносились ворожо до дяків неіспитованих, бо се пошкодилоб борбі за красшу долю дяківського стану.

6) Збір домагається і просить Еп. Консист., щоби до дяківської школи приймати на будуче, лише тих кандидатів, котрі покінчили третю виділову клясу, та щоби Еп. Ординарят припоручив Декан. Уряд. отворити в повітових містах школи, котрі уможливилиби доповнити образование деяких дякам. (Петицію вислано до Еп. Ординар. в Перемишлі).

7) Збір домагається і просить Еп. Ординарят щоби видано для дяків перем. епархії службову прагматіку, так як се вчинив Митр. Орд. у Львові. (Петицію вислано до Еп. Ордин. в Перемишлі).

8) Збір домагається і просить Всв. Еп. Орд. в Перемишлі, припоручити Виділові Дяківської Фундації Еп. Снігурського в Перемишлі, щоби він оголосив в часописи „Голос Дяків“ дотичний стан майна сего фонду. (Внеск Вп. Івана Кліша. Петицію вислано до Еп. Ордин. в Перемишлі).

9) Збір ухвалив віднести через Виділ Дяків сянницьк. повіта до всіх Дек. Уряд. сего повіта з просьбою, щоби вони на найблизших Деканальних Соборчиках поставили на днешньому порядку їх просьбу слідуючого змісту:

„Збір дяків повіта Сянник домагається, щоби кожний священник даного деканату обовязався на Деканальному Соборчику, зараз передати в тимчасове уживанне дякови своєї парохії кілька моргів ерекц. ґрунту, то є до часу доки справа вивінування дяків ерекц. ґрунту не зістане остаточно полагоджена. Рівночасно проситись сі Впр. Декан. Уряди о ласкаве повідомлення Виділу Дяків сянницьк. повіта про вислід сеї справи. (Петицію вислано до продиноких Декан. Урядів повіта Сянник“).

Вкінці вибрано предсідником Виділу Повіт. Коміт. Дяків Вп. Івана Страмика, дяка в Залужу, секретарем: Вп. Івана Кліша в Сяноці, скарбником: Вп. Михайла Гнатуська-Добрянського, дяка в Сяноці; Членами Виділу: Впп. Антона Романа, дяка в Сяннику і Михайла Воробля, дяка в Одрехові. Заступниками Виділу: Впп. Михайла Сегна, дяка в Прелуках і Дмитра Дзядика, дяка в Цельній. Членами Ревізійної Комісії: Впп. Василя Сухого, дяка з Доброї Шляхоцької і Дмитра Гриневича, дяка з Волі Сенькової. Заступником Контрольної Комісії Вп. Михайла Тильку, дяка в Яліні.

Сянник, дня 12. вересня 1925.

Предсідник:
Іван Страмик,
дяк в Залужу.

Секретар:
Іван Кліш,
в Сяноці.

З поезій: С. Калиця.

З циклю: „З кривавих літ“.

Жертва війни.

Всі полягли, лиш він лишивсь
Ранений легко в правий бік,
Полежав хвильку, отуливсь,
І нишком в близький гай утік,
Щоб ратувать життя собі,
Від граду куль в нічній борбі.

Утік у гай і між корчі,
Ослаблений весь приложивсь,
А рану завинув в нозі
Відтак щиренько помолвивсь
За жінку і за діточки.
А біль і жаль давив сльози.

Нараз у щирих молитвах,
Що Бог стеріг його життя,
Зачув він голос у куцах,
Неначе плакало-б дитя,
І він чим швидше встав як міг.
Не гаючись в куці побіг.

Побіг і між куці глянув,
Стрінув трагедію сумну,
Лежачу жінку вже мертву,
На ній дитинку ще живу
Що ссала грудь, він припав,
І в ній свою жену спізнав.

Нім сонце вийшло за горбка,
Розсіяло луч золотий
На місці тім уже була
Могила. На ній хрест новий.
Він при мочил в головах
Клячав з дитятком на руках.

7. 5. 1917.

АДВОКАТ

Д-р. Іван Турянський

відкрив адвокатську канцелярію в Коломиї і веде її при вул. Крашевського ч. 4.

Дяківський Ювілей.

Бірчанський деканат, позір!

З нагоди 56 літних роковин тяжкої, широкої й безперевивної дяківської служби Вп. Олександра Голови, дяка в Ліпії, бірчанського деканату, відбудеться заходом підписаного комітету дня 30. ма. та 1926. р. в Бірчи, урочисте відсвяткування ювілею зі слідуєчим порядком:

- 1) О 9 тій годі рані співана Служба Божа в місцевій церкві.
- 2) Зложенне Вельмишановному Ювілятові привітів в салі „Народного Дому“.
- 3) Спільне прийняття.
- 4) Спільне відфотографування.
- 5) Дискусія над важними, пекучими дяківськими справами.

Низше підписаний Комітет просить всіх Впп. Товаришів-Дяків бірчанського й сусідних деканатів, обовязково взяти як найчисленнішу участь в сему святі, та звелічати сю дяківську урочистість, і своєю присутністю скріпити духа Ш. Ювілята, і підбадьорити всіх до дальшої праці для загального добра дяківської справи.

Рівнож проситись з окрема Впреп. о. декана й всіх Всч. О. О. бірчанського деканату, як також П. Т. Приятелів і Знакомих Вельмишановного Ювілята, щоби зволіли своєю присутністю звелічати се свято та скріпити його сили, а всіх молодших дяків заохотити до широї праці як для добра церкви й народа, так і для поправи своєї незвидної долі.

За Ювілейний Комітет:

Евген Голова, дяк і-дяк. дел. в Бірчі.	Теодор Бамбуряк, дяк і зг. в Тростянци.
Антін Зазуля, дяк в Іскани.	Григорій Сорочак, дяк в Явірнику Руськім.
Ілля Процик, дяк в Ліпній.	Мірон Голова, дяк. заступник в Ліпії.
Іван Дзвінник, дяк в Березці.	

Зі світа.

Англія, щоби на випадок оружнього конфлікту з Туреччиною, мати потрібних союзників, заключила тепер договір з Грецією й Італією.

Франція, яка дуже затрівожилася англійсько-грецько-італійським союзом, починає в наслідок своєї тяжкої господарської кризи тратити впливи в міжнародній політиці.

Австрія попала знова в тяжке фінансово-економ. положення. Число безробітних росте тут з дня на день.

Америка задумує скликати тепер конференцію для розоруження до Вашингтону.

Німеччина має незабаром вступити до Союзу Народів, як постійний член Ради Союзу. Вона буде там домагатися, щоби кожний народ заявився, до котрої держави хоче належати, в виду чого булаб навіть можлива зміна границь держав Європи.

Польща шукає на всі боки виходу з теперішньої фінансово-економічної кризи. Число безробітних з кожним днем росте. Міністерський габінет починає розпадатися. С. Р. 7689 подає, що в Калішу вибухли поважні кроваві розрухи безробітних. Військо завело порядок. Ренених є 85 осіб.

Китай (Хіні). В столиці Пекіні відбулися великі протихристиянські демонстрації. Всі місійні школи мають бути позамикані. На острові Гайнан демонстранти і опідпалювали християн. святині.

Всячижа.

Мексикансько-церковна війна.

(С. Р. 7691) Соціалістичне мексиканське правительство сконфіскувало все движиме й недвижиме майно церкви і передало його до вжитку народови. Чужих священників приказано арештувати.

Німецький часопис і англійський календар.

(С. Р. 7690/91). В німецькому військовому часописі, та англійському календарі фірми „Union Tool Comp. London (165 queen Viet Street)“ є на поміщенні в них мапах назначені границі Польщі в сей спосіб, що Сх. Галичина зі Львовом, дальше землі від ріки Буг, та Виленщина останають поза межами Польської держави.

Страшна смерть фанатички.

В Shelbyville (стан Індіана) згоріла в печі пані М. Ноузе, яка під впливом умислового рострою

на тлі релігійної манії ввійшла до горючої печі, думаючи, що з нею станеться таке чудо, як з біблійними молодцями.

І на марсі є життя.

Обсерваторія в Арізоні ствердила при помочі великих фотографічних апаратів, що на планеті марсі, якого ми часто вечерами як звізду на погідному небі бачимо, знаходиться ростиність, та що він є окружений атмосферою (воздухом), подібною до атмосфери землі. Марс є 7 разів менший від нашої землі а доба на немі є майже два рази так задовга, як наша. Він є віддалений від сонця півтора разів так як земля, а щоби обійшов раз сонце довкола, то потребує несповна двох наших літ. Тут слід згадати також і про те, що марс має аж два місяці, які безперечно надаютъ його ночам не мало краси, а тамошним мешканцям, о скільки вони дійсно там живуть, роблять такі прислуги, як нам наш місяць.

Смерть високих церк. достойн.

Дня 16. ІІ. с. р. помер в Гнезні польський кардинал Дальбор, 17. ІІ. с. р. помер в Америці польський архієпископ Цепляк в 70 р. життя, який мав в коротці також зістати кардиналом.

Недавно помер також бельгійський кардинал Мерсіє.

Жовижки.

Мито на книжки знесене.

З днем 1. січня 1926 р. знесено перевізне мито на оправлені й неоправлені книжки, та брошури.

Маневри червоних військ.

(С. Р.) Від 13. до 15. марта с. р. мають відбутися маневри радянських військ на радянсько-польській і румунській границях.

Величезна крадіж амуніції в Варшаві.

Перед кількома днями хтось закрвав з амуніційного магазину на Цитаделі в Варшаві 17 тисяч крісових набоїв і 240 штук ракет, мимо сего, що коло сего магазину була відповідна військова варта. (С. Р. 7701).

Розміри редукції в шкільництві.

Польські газети доносять, що в коротці має наступити велика редукція в шкільництві: м. и. має бути скасованих 6 середних шкіл, а надто зредукваних 70 учителів середних шкіл, і 1750 учителів народних шкіл.

Литовські війська на території польської держави.

На днях 2 сотні литовських військ вмашеровали на територію польськ. держави, заняли підгалянський ліс, віддалений 35 км. від Вільна, і окопалися там. Польський Уряд вислав туди свої війська, перед якими Литовці уступили.

Впр. Старосільському Деканальному Урядови до відома.

Доносять нам з Сушиці Вел., що там. о. парох усунув місцевого дяка п. Павла Єдина з дяківської посади, мовляв за те, що він брав активну участь в організаційному житті дяків, та що просив о. пароха, о приділ певної кількості ерекц. ґрунту.

В інтересі наладнання добрих відносин між духовенством з одного, а дяками з другого боку, наша Редакція апелює до При. Дек. Уряду, усунути сі аномалії та уможливити покриття дяковим поворот на утрачену посаду.

Привіти й признання „Голосови Дяків“ надіслали:

Вп. Марунчак Михайло, дяк в Михалевичах. Вп. Блавацький Ілля, дяк в Стронятині. Вп. Тарчанин Антін, дяк в Устїжках Дол. Вп. Комарницький Павло, дяк в Гнильчу. Вп. Голова Олександр, дяк в Ліпії. Вп. Кобаній Лев, дяк і дяк. дел. в Маластові. Вп. Гушул Антін, дяк і дяк. орг. в Рожнові Вп. Вапенський Андрій, дяк і дяко-учитель в Lansford Pa, Америка. Вп. Колтатів Лев, дяк в Вільхівці. Вп. Герус Микола, був. дяк в Вишенці Вел. Вп. Яцків Микола, дяк в Тишківцях.

Редакція складає сим Впп. Пренум. найсердечніші подяки за їх щирі привіти й признання для неї, бо вони додають її сили й охоти до дальшої праці для загального добра дяківської справи.

Від Редакції.

1. По найновішим поштовим розпорядкам від тепер реклямації недержаних чисел часопису належить адресувати до свого поштового уряду, а не до редакції.

2. Реклямувати часопис належить найпізніше в кілька днів після його виходу з друку, бо пізніші реклямації не завжди будуть на пошті углядені.

3. Наколи хто з П. Т. Пренумераторів дістане часопис з недокладною, або фальшивою своєю адресою, має про це зараз повідомити свій поштовий уряд в цілі справлення адреси.

4. На другій стороні відтинку грошевого переказу можна писати також і по українськи.

5. Збори Дяків, почавши ще від 1. цвітня 1925 р. належить означувати за чергою римськими цифрами, на пр.: „IV. Деканальний Збір Дяків і т. д.“

6. В останніх часах вплинуло до нашої Редакції багато дописів від третих осіб про кривди, які діються дякам. Вони будуть в найблизших числах нашого органу за чергою поміщені.

Приклад достойний наслідування.

Цілолітню пренумерату на „Голос Дяків“ зложили з гори:

(Продовженне).

Вп. Романишин Микола, дяк в Заболотцях к. Брод., Вп. Завада Андрій, дяк в Суховолі, Вп. Давид Теодор, дяк в Грабі, Вп. Гушул Антін, дяк і дяк. орг. в Рожнові, Вп. Стефюк Яків, дяк в Рожнові, Вп. Пишняк Василь, дяк в Команьчи, Вп. Пруц Микола, дяк в Заваді к. Турки, Вп. Глова Григорій, дяк в Хирові, Вп. Роздольський Пантелеймон, дяк і управ. хору в Тисьмениці, Вп. Грабар Стефан, дяк і дяко-учит. в Elisabeth, N. Y. Америка, Вп. Вапенський Андрій, дяк і дяко-учит. в Lansford Pa, Америка, Вп. Борух Ілля, дяк і дяко-учит. в Coaldale Pa, Америка. Дальше буде.

„Голосови Дяків“

нових пренумераторів приєднали:

Вп. Мандрика Володимир, дяк, дяк. делег. і дяк. орг. в Лопатині — 1-го; Вп. Сікора Іосиф, дяк, дяко-уч. і злг. в Скоморохах Н. — 1-го; Вп. Мастикар Володимир, дяк, дяк. делег. і орг. в Потеличі — 1-го; Вп. Симон Іван, дяк в Стар. Лисци — 1-го; Вп. Вапенський Андрій, дяк і дяко-учит. в Lansford Pa, Америка — 1-го; Вп. Гавдяк Олександр, дяк, дяк. делег. і орган. в Болехівцях — 1-го.

Редакція складас сим дійсним щирим Впп. Працьовникам на поли організації дяків, ширі подяки та кладе їх як добрий приклад для других.

На фонд преси зложили:

Вп. Сікора Василь, дяк, дяко-учит. і злг. в Скоморохах Н. — 5.00 зл. Вп. Гушул Антін, дяк і дяк. орг. в Рожнові — 4.00 зл. Вп. Грабар Стефан, дяк і дяко-учитель в Elisabeth, N. Y. Америка — 1/2 ам. дол. — 3.70 зл. Вп. Вапенський Андрій, дяк і дяко-учит в Lansford Pa, Америка — 1/2 ам. дол. — 3.70 зл. Вп. Борух Ілля, дяк і дяко-учит. в Coaldale Pa, Америка — 1/2 ам. дол. — 3.70 зл. Вп. Станько Іосиф, дяк в Коровниках — 2.00 зл. Вп. Войтків Гаврило, дяк в Ніврі — 1.80 зл. Вп. Марак Павло, дяк і дяк. орг. в Копичинцях — 1.00 зл. Вп. Марунчак Михайло, дяк в Михалевичах — 1. зл. Вп. Рибицький Стефан, дяк в Мостак Велик. — 0.50 зл. Вп. Ангелюк Микола, дяк в Звинячці — 0.50 зл. Вп. Завада Андрій, дяк в Суховолі — 1.45 зл. Вп. Ільницький Михайло, дяк в Хімчині — 1.00 зл. Вп. Кучера Мартин, дяк і управ. хорв, Рава Руська — 1.00 зл.

Редакція складає всім Впп. Жертводавцям найгорячіші подяки за їх ширі жертви, що є доказом зрозуміння ваги й значіння незалежної своєї преси, яка є одинокою, що може отверто виступати проти всіх кривд дяків та кріпко стати в їх обороні.

Складайте добровільні датки на фонд своєї незалежної преси, щоб она як слід змогла розвинути свою діяльність!!!

Позір!
Читайте і другим передавайте!

Увага!

Лен, коноплі вислати до нас!

Селяська Ткальня „ВОЛОКНОПОЛЬ“
Львів, Вибрановського 2.
Желізнична станція Львів Підзамче.

Найліпше і найкористніше виміняти можна лен, коноплі і т. д. у нас на готові вироби як: полотна, цайги, ручники, бархани, обруси, зимові і літні хустки і т. д. за доплатою, або без доплати.

Агентів приймаємо під добримими услівями і за відповідною провізією. Прібки і інструкції висилаємо даром на жадання. Желізничний фрахт за посилки оплачуємо самі. 104-3

Бібліографія.

„На Варті“, незалежний орган укр. культурного й церковного відродження виходить 2 рази в місяць. Річна передплата 6 зл.

Всенародні Співи в укр. церкві Д-ра А. Річинського, збірка загально-доступних церк. співів для сільських хорів. для шкіл і для народу, ціна 2 зл. 50 сот.

Парастас, або Моління за померлих, укр. мовою. Се все до набуття в Редакції „На Варті“ в Володимирі Волин. ул. Гноєнська ч. 18.

Веселий куток.

Добрий нюх.

- Тобі що в голову?
- А кінь мене угриз!
- То видко добрий має нюх, коли почув січку в твоїй голові.

Поєдинок.

Мошко визвав Іцка на поєдинок (дробій) за обиду чести. Наколи Іцк ані руш не хотів ставитись до двобою, Мошко сам прийшов до нього тай каже: Ти, як не станеш проти мене, то назву тебе псом! — Ну, се не є жатне нещасте, бо ліпше бути живий пєс, як забитий Іцк...

Почтова скринка.

Вп. Машкевич Стефан, дяк в Вівсі, 3.40 зл. одержали. До шематизму за 1925 р. належить нам ще 1.30 зл. Вп. Любницький Василь, дяк в Супранівці, 1.50 зл. дістали і зарах. на 1926 р. За 1925 р. належить нам ще 1.50 зл. до часопису, 40 сот. за 8. ч. а 55 сот. до шемат. разом 2.45 зл.

Вп. Змроць Матвій, дяк в Стільську, 3 зл. дістали й зарах. на 1926 р. За 1925 р. належить нам ще 1.95 зл.

Вп. Стрілецький Іван, дяк в Рєгетові, 3 зл. дістали й зарах. на 1926 р. За 1925 р. належить нам ще 1.58 зл.

Вп. Нога Климентій, дяк в Росохачі, 5 зл. дістали. Почту справили. Бракуючи числа реклямуйте, а ми Вам їх вишлемо. За 1925 р. належить нам ще 2.15 зл.

Вп. Татарський Іван, дяк в Саджаві, 4.50 зл. дістали й все на сей рік зарах. Залеглости з 1925 р. немає жадної.

Вп. Бача Захарій, дяк в Скопові, 3 зл. одержали й на сей рік зарах. За 1925 р. нічого не винні, з того року остало ще 80 сот. до Вашої диспозичії.

Вп. Секея Стефан, дяк в Смілянці, 6 зл. одержали й по думці Вашої дописки зарахували.

Вп. Процишин Олександр, дяк в Хоросткові, 2 зл. зарах. на сей рік. За 1925 р. належить нам ще 2.20 зл.

Вп. Павлишин Іван, дяк в Суходолі, 2 зл. дістали й зарах. на 1925 р. за котрий належить нам ще 20 сот.

Вп. Щетина Лєско, дяк Угнова (тепер 3 ком. 31. р. з. к. Лодь), 3 зл. дістали. За 1925 р. належить нам ще 2.60 зл.

Вп. Гальчук Микола, дяк в Парицї, 3.00 зл. одержали, з чого зарахув. на 1926 р. 1.00 зл. на шематизм, 1.60 зл. на часопис а 40 сот. за 8. число з 1925 р.

Вп. Вовк Іван, дяк в Ганусівцях, 3.00 зл. отримали, з чого 2.50 зарах. за часопис за послїдні два кварт. 1925 р., 40 сот. за 8. число, а 10 сот. як додаток до шематизму за 1925 р., до якого маєте ще доплатити 45 сот.

Вп. Урбан Демян, дяк в Ішкові, 2.75 зл. одержали й по думці Вашої дописки зарахували. Ви залягаєте ще за 8. ч. 40 сот. а до шематизму за 1925 р. 30 сот. разом 70 сот.

Вп. Хаваронський Григорій, дяк в Гумнісах, 4.50 зл. дістали, з чого 2.15 зл. зарах. за 1925, а 2.35 зл. на 1926 р.

Вп. Чмелик Тома, дяк в Кадобній, 6 зл. отримали й зарах. на 1926 р. За 1925 р. належить нам ще 3.20 зл.

Вп. Рогальський Василь, дяк в Кобидьниці Руськ. 3 зл. зарах. на часоп. 1926 р. За 1925 р. належить нам ще 3.05 зл. за шем. а 40 сот. за 8. число.

Вп. Івасенко Іван, дяк в Манасї, 3 зл. зарах. на часоп. на сей рік. За 1925 р. належить нам ще до шем. 2.30 зл.

Вп. Кишаш Михайло, дяк в Кошляках, 1.50 зл. зарах. на часопис на 1926 р. За 1925 р. належить нам ще 3.05 зл. за шемат. а 1.65 зл. за часопис.

Вп. Вишницький Павло, дяк в Коношківі, 6 зл. одержали, з чого 3.45 зл. зарах. на 1925 р. а 2.55 зл. на сей рік.

Вп. Солтис Іван, дяк в Подусільній, 5.65 зл. одержали, з чого 3 зл. зарах. на шемат. на сей рік, а 2.65 зл. на 1925 р. До шемат. за 1925 р. належить нам ще 1.85 зл.

Вп. Хаджай Тимотей, дяк в Сорочку, 4 зл. вписали на сегор. шематизм. До кінця с. року малиби Ви доплатити за часопис ще 4.46 зл.

Вп. Завада Андрій, дяк в Суховолі, 10.50 зл. дістали й по Вашому бажанню зарах. До шем. за 1925 р. належ. ще 45 сот.

Вп. Марунчак Михайло, дяк в Михалевичах, 3 зл. на шематизм і 2 зл. на делеганію до Варшави на Ваш рах. ми не від нікого не дістали.

Вп. Кошла Іван, дяк в Тиличу, За 1925 р. все в найбільшому порядку давно оплачене. Остало ще навіть 85 сот. на 1926 р.

Вп. Квашеняк Петро, дяк в Черхаві. Напишіть нам, котрих чисел Вам бракує, а ми Вам вишлемо. Чому Ви давно їх не реклямували? Реклямація прїцинь нічого не коштує.

Вп. Вельгуш Микола, дяк в Черхаві, 6 зл. отримали й на 1926 р. по думці Вашої дописки зарах. За 1925 р. належить нам ще 2.20 зл.

Вп. Когуч Дмитро, дяк в Тустанах, 2 зл. отримали й по думці Вашої дописки зарах.

Вп. Кисилюк Ілля, дяк в Микулинці, 6.05 зл. зарахували на 1926 р. по думці Вашої дописки. За 1925 р. належить нам ще до шем. 55 сот.

Вп. Третяк Микола, дяк в Обертині, 3 зл. зарах. по думці Вашої дописки. До шемат. за 1925 р. належить нам ще 30 сот.

Вп. Галаса Василь, дяк в Носові, 5 зл. дістали, з чого зарах. за 8. ч. 40 сот., до шемат. за 1925 р. 55 сот., за часоп. на 1926 р. 1.50 зл. а на шемат. на 1926 р. 2.55 зл.

Вп. Романишин Микита, дяк в Заболотцях к. Брод., 10 зл. дістали й по думці Вашої дописки зарах. За 1925 і 1926 рр. все, крім доплати до шем. за 1926 р. дотепер ще незнаної, все оплачене. На 1927 р. остало ще 1.75 зл.

Вп. Кокольський Матій, дяк в Ст. Скалаті, 4.50 зл. зарах. по думці Вашої дописки. За 1925 р. належить нам ще 1.20 зл.

Вп. Кобрин Петро, дяк в Любелі, 4 зл. дістали й по Вашому бажанню зарах. За 1925 р. належить нам ще 95 с.

Вп. Сніжок Микола, дяк в Ласківці, 5 зл. одержали, з чого 2.20 зл. зарах. як залеглисть за 1925 р. а 2.80 зл. на часоп. на сей рік.

Вп. Паламар Василь, дяк в Явківцях, 7.50 зл. зарах. по думці Вашої дописки. За 1925 р. залягаєте ще квотою 1.80 зл.

Вп. Багайлюк Микола, дяк в Волосові, 3 зл. зарах. на часопис на сей рік. За 1925 залягаєте 3.05 зл. за шемат. а 2.90 зл. за часопис.

Вп. Небесний Іван, дяк в Книччї, 1.50 зл. зарах. на часопис на 1. кварт. с. р. За 1925 р. ми від Вас нічого не одержали. Донг просимо як найскорше вирівнати!

Вр. Сікамда Петро, дяк в Сернах, 10 зл. дістали, з чого зарах. за залеглисть за часопис і шемат. за 1925 р. 4.20 зл.; дальше 3 зл. на часоп. а 2.80 зл. на шем. на 1926 р.

Вп. Зубрицький Микола, дяк в Головську, 5 зл. одержали й по Вашому бажанню зарах.

Вп. Станько Іосиф, дяк в Коровниках, 8 зл. дістали й по думці Вашої дописки зарахували.

Вп. Погрибенник Іван, дяк в Рибні, 2.50 зл. дістали й зарах. на часопис на 1926 р. Ви залягаєте за 1925 р. ще 1.30 зл. Четвертьрічна передплата виносить тепер 1.50 зл.

Вп. Роздольський Пантелеймон, дяк і управ. хору в Тисьмениці 10 зл. одержали й по Вашому бажанню зарах. За 1925 і 1926 рр. все оплачене, крім непредвидженого що до висоти додатку до шемат. за сей рік.

Вп. Жирун Данило, дяк в Бортиках, 5 зл. отримали, з чого за 1925 р. зарах. за часоп. 1.25 зл., 8 ч. 40 сот. шемат. 1926 р. 3.05 зл. а 30 сот. остало на сей рік.

Вп. Жгута Марко, дяк в Якубовій Волі, За 1925 р. маєте все оплачене. На 1926 р. є зарах. 3.05 зл. як додаток на шематизм а 2.05 на часопис.

Вп. Дутчак Юрій, дяк в Ісакові, 2 зл. отримали й по думці Вашого листа зарах.

Вп. Курилів Деїс, дяк в Хмелівці, 5.55 зл. отримали й по Вашому бажанню вписали. За 1925 р. належить нам ще за шемат. 3.05 зл., за послїдн. кварт. 1.25 зл. а за 8. ч. 40 сот.

Вп. Кушнір Іван, дяк в Незвісках, 4.30 зл. дістали й по думці Вашої дописки зарах. За 1925 р. все в найбільшому порядку оплачене.

Вп. Шинїтка Юрій, дяк в Зазулинцях, 12 зл. дістали, з чого 3.20 зл. зарах. на часоп. і шем. За 1925 р. на сей рік на шемат. 3.05 зл. а на часоп. 5.75 зл. На фонд преси не остало нічого. Бракує ще 25 сот. щоб часопис був на цілий рік заплачений.

Вп. Крушельницький Мих., дяк в Глешаві, 2.50 зл. отримали й по Вашому бажанню зарах. Часопис коштує тепер на піврік 3.00 зл. За 1925 р. належить нам від Вас ще 95 сот.

Вп. Ядків Микола, дяк в Тишківцях, 6 зл. отримали й по думці Вашої дописки зарах. За 1925 р. все вже в найбільшому порядку оплачене. На 1926 р. остало 5 сот.

Вп. Андрійчин Ізидор, дяк в Красній „Чародїя“ ше 24. I. 1926 р. вислали.

Поручається П. Т. Паням першорядну кра-
вецьку майстерню

АННИ БОРТЕН
в Коломиї, вул. Собіського ч. 6.